

Soutěže ČSGA

Regionální soutěže

vznikly na základě poptávky členské základny vytvořit systém soutěží, který by byl přijatelný pro hráče, kteří nemají ambice soutěžit v celostátním žebříčku, bojovat o nominaci do reprezentace, nebo mají vlastní zábrany účastnit se větších soutěží.

První regionální soutěž vznikla na jižní Moravě. Takový typ soutěže byl i v zájmu ČSGA. Postupně tak vznikaly dle iniciativy členů ČSGA další regionální soutěže. Tyto regiony přijímaly svá pojmenování tak, jak je organizační výbory dle své úvahy považovaly za nejvhodnější, nejvýstižnější. Člen výboru ČSGA Jiří Svoboda, který byl jedním ze spoluorganizátorů první regionální soutěže, byl pověřen organizovat pokrytí celé ČR regionálními soutěžemi. Počátkem roku 2011 se všichni zástupci regionů sešli na společné koordinační schůzce.

Tato soutěž funguje díky dobrovolné práci mnoho členů. Stala se velmi úspěšnou pro řadu známých faktorů. Můžeme uvést: nízké finanční náklady, blízká dostupnost hřiště, nižší časová náročnost, známý kolektiv hráčů atd. Vize o těchto soutěžích byla taková, že postupně s nárůstem členské základny ČSGA a příchodem mladších seniorů s nižšími hendikepy naroste zájem o dvoudenní celostátní soutěže. Regionální soutěže by se tak mohly stát kvalifikační základnou pro účast v soutěžích celostátních. Zatím však tato situace nenastala. Přes částečný nárůst členské základny ČSGA, se zaváděním regionálních soutěží postupně klesal počet hráčů v celostátních soutěžích a to především v kategoriích s hcp větší než 26,4. To jsme však očekávali. Především pro tyto hráče dle původního záměru byl tento typ soutěže určen. Zatím však nenastal přetlak v kategorii 0-26,4 a to i přesto, že počet kol pro konečné umístění v celostátním žebříčku byl snížen s 10 na 8.

V regionálních soutěžích nás postupně čekají úkoly: rovnoměrné pokrytí celého území ČR, postupné sjednocení podmínek herních pravidel a žebříčků a nejlepším pak dát možnost hrát v některých atraktivních soutěžích. Domnívám se, že není zapotřebí kopírovat v názvech regionů ČGF. V roce 2011 jsme poprvé zavedli soutěž týmů mezi jednotlivými regiony - „Pohár regionů“. Nejlepší hráči regionů byli nominováni na mezistátní utkání s NSR. Do budoucna by se mohly regionální soutěže stát kvalifikací pro celostátní senior tour.

Celostátní žebříček.

Je zapotřebí zvýšit prestiž celostátního žebříčku tak, aby zájem hráčů byl vyšší. V posledních letech splňuje podmínky pro hodnocení jen kolem 40 hráčů a 10 hráček. Jeden návrh zde již byl: dle pořadí v celostátním žebříčku jako podmínka pro účast na MMČR. Další možností je rozšíření podpory účasti nejlepších hráčů z žebříčku na mezinárodních turnajích - především na mezinárodní mistrovstvích v sousedních zemích. Problém pro nás je i vyhodnocení nejlepších hráčů a hráček dle výsledku žebříčku, které není vždy totožné s hodnocením ČGF.

Při zvýšení zájmu o celostátní ST pak budeme hledat dle finančních podmínek nejlepší a nejatraktivnější a pouze 18jamková hřiště. V současné době se tak hrají pouze nominační turnaje. Počet nominačních turnajů byl snížen na tři. Tyto jsou pro kvalifikaci povinné. Odpadá tím nejrozumnější spekulace hráčů a námitky. Všichni hráči tak soupeří za rovných podmínek. Zájemci o reprezentaci znají ve velkém časovém předstihu termíny nominačních soutěží. Skutečně v odůvodněných výjimkách může být výjimečný hráč pro potřebu reprezentace

jmenován na základě divoké karty. Bodový systém turnajů není vhodný a dříve či později by vedl k nejrůznějším sporům a nekonečným úpravám bodovacího systému.

Je také o co bojovat. Chceme se účastnit ME ESGA i ME EGA. Možnost hrát s nejlepšími hráči Evropy na atraktivních hřištích by měla být velkou motivací. Je nutné si uvědomit, že základní podmínkou pro takto bohatou činnost je získání finančních prostředků. Posledním velkým finančním zdrojem pro ČSGA bylo uspořádání ME v Čeladné. Zájem o pořádání této vrcholné soutěže je v Evropě velký. Tak se zatím jeví nejbližší možnost v pořádání soutěže Marisa Sgaravatti v roce 2016. Další finanční prostředky lze získat od sponzorů. To však není vůbec jednoduché. Zvláště vysoké jsou náklady při nutném použití letecké dopravy. V posledních letech jsme měli štěstí, že místem konání ME byly okolní země. Byla nastoupena cesta jednotného oblečení. Tak již hráli hráči na ME a utkání s NSR.

Mezinárodní mistrovství a národní mistrovství ČR ve hře na rány

je jedním z turnajů, o který je veliký zájem nejen z domova ale i ze zahraničí. Jde nám o početnou, kvalitní zahraniční účast. Pro domácí hráče se na druhou stranu tak výrazným způsobem snižuje možnost účasti. Je naším zájmem umožnit účast co největšímu počtu hráčů a hráček. Je hledáno schůdné řešení. Tím je odehrát Mistrovství na dvou blízkých hřištích. Případné rozdělení hráčů na tato hřiště bude dle kategorií.

Před pěti – šesti lety byl radikálně upraven soutěžní řád. To se dotklo i **soutěže klubových družstev ve hře na jamky**. Do již neudržitelného stávajícího systému byl vložen pevný řád, jehož součástí je i kvalifikace. Celý systém i herní formát byl rozhodnou většinou schválen. Současná organizace této soutěže je bez chyb a nemyslím si, že do toho, co tak dokonale funguje, by se mělo zasahovat. Do soutěžního řádu pro rok 2012 bylo vloženo na základě zkušeností několik drobnějších úprav. Z nich za největší považuji stanovení minimálního počtu hráčů v družstvu mužů na pět. Ostatní je zřejmé z již dříve zveřejněného návrhu soutěžního řádu.

Jamková hra je nejstarší golfová hra. Je výrazně odlišná od hry na rány. I výkonnostně horší hráč může ve hře na jamky porazit hráče s nižším hendikepem. Každá dokončená jamka je dílčím výsledkem a zahrání několik výrazných chyb není „likvidační“. Každé odpaliště zakládá nový dílčí výsledek. Nejsem přesvědčen o tom, že je nutno hrát předkolo na rány. Domnívám se, že systém kvalifikace a vycházení z výsledků předcházejícího roku je daleko objektivnější a dává větší šanci více družstvům a to ve hře na jamky. Příkladem je loňský postup družstva mužů GCC Prague, které z pátého místa dokráčelo až k vítězství v Poháru. Takovou šanci má i osmý nasazený. V případném vložení jednoho kola na rány se prostor na jamky zúží jen na dvě kola na jamky. Soutěž na rány tak již vlastně určí nositele medailí. Družstva nesouhlasí s rozšířením soutěže o další hrací den (čas, náklady). Případná hra na rány může posloužit jen k možnému přerozdělení družstev. Dlouhodobá zkušenost však ukazuje, že o první místa v Mistrovství soupeří vždy čtyři stejná družstva. U klubových družstev jsou týmy stabilizovány a nedochází k radikálním změnám, které by ovlivnily jeho výkonnost. Obětovat tomuto způsobu jeden ze tří herních dnů na jamky, když se jedná o mistrovství v jamkové hře by byla velká škoda. Neobstojí ani argument, že se tak hraje ME. Tady samozřejmě u národních reprezentací může dojít k daleko větším změnám v sestavě. Na druhé straně můžeme uvést příklad světové jamkovky jednotlivců profesionálů, kde jsou nasazováni hráči dle

žebříčku, který svým systémem výpočtu nedává obraz o aktuální výkonnosti hráčů.

Navrhuji pro rok 2012 ponechat stávající formát soutěže. Jsem si vědom i toho, že žádný herní systém v soutěžích jednotlivců ani v soutěžích družstev není možno zakonzervovat a musí respektovat přirozený vývoj českého seniorského golfu. Navržený systém by měl být plně funkční a stabilizovaný po delší dobu a neprovádět úpravy, které systémově nic neřeší. Výbor by měl garantovat, s využitím seriózních návrhů, zpracování konečné podoby ve výrazném předstihu před novou sezonou. Naše seniorská asociace v oblasti organizování golfového sportu patří k nejaktivnějším v Evropě. Ale abychom pro samu administrativu nezapomněli na vlastní golfovou hru. Nová sezona našeho krásného sportu se opět blíží.

Tak vám přeji pěkný golf.

Jiří Císař, STK ČSGA